

Pridite na svatbo - Pat Marrin

Kralj je priredil svatbo, a tisti, ki so bili najprej povabljeni, niso prišli. V Cerkvi evangelista Mateja v Antiohiji ob koncu prvega stoletja je neuspeh judovskih voditeljev, da bi se odzvali Božji pobudi preko Jezusa, postal praznik, na katerem so postali odprti za druge goste, najprej Jezusovo judovske zasledovalce, potem pa tudi pogane, ki so se spreobrili v Cerkev.

Ta temnosvetla prispodoba preraste v zgodbo, ki opisuje nemir po padcu Jeruzalema v letu 70, ob katerem so bili tisti kristjani in Judje, ki so preživeli vojno izgnani iz svoje dežele. Ravno tako je v zgodbi opisano dolgotrajno pričakovanje Cerkve na skorajšnji Kristusov prihod in konec sveta. Matejev nasvet je: bodite pripravljeni, bodite odločni, pridite na svatbo, ko ste povabljeni, imejte pripravljena svoja svatbena oblačila. Povabilo na poroko je vedno nekaj posebnega. Zavrnite ga, samo če je res nemogoče, da bi prišli, ker to tako veliko pomeni poročnemu paru, sorodnikom in skupnosti. Ker je poroka in družina tako pomembna za celotno družbo, bi vsi morali javno praznovati izročitev ljubezni. Praznovanje je pripravljeno, dvorana je okrašena, glasbena skupina se ogreva. Tudi če so izgovori tistih, ki so povabljeni, upravičeni, logični in razumljivi – pomembne zadolžitve, novokupljena kmetija niso dovolj, da bi bili bolj pomembni od ljubezni.

Zamislite si resnično zgodbo o mladi nevesti, ki bi jo njen bodoči mož pustil stati samo pred oltarjem. V drznem šovu, ki je po internetu ravnokar zaokrožil po svetu, je mlada nevesta odprla vrata načrtovanega in že plačanega poročnega kosila vsakemu, ki je prišel. Obvestila je zavetišča za brezdomce in javne kuhinje, da bi se hiša napolnila z gosti. Zabava je bila zelo uspešna, s srečo na obrazu ob nepričakovani izgubi. Prakticirala je vztrajno Božjo povabilo za ljubezen. Pridite na svatbo!

Matejevo poročilo govori o čudnem in nepričakovanem zapletu. Kralj je ukazal svojim služabnikom, naj pripeljejo dobre in slabe, da bi se dvorana napolnila. Toda ko kralj opazi nekega revnega gosta brez poročne obleke, ukaže, naj mu zveže roke in noge in ga vržejo ven, v temo. Kaj naj bi predstavljala ta tako pomembna poročna obleka? V bibličnem smislu to gotovo pomeni, da smo oblečeni v pravičnost. Kot zahteva za vstop v Božje kraljestvo je podobna olju, ki ga je deset nevest potrebovalo za svoje svetilke v priliki o desetih devicah (Mt 25, 1-13). Tiste, ki niso prinesle dovolj olja, so bile pregnane od praznovanja.

Izključitev lahko izgleda kruta, a nesposobnost primerne oblačenja simbolično razkriva, da je ljubezen osnovna zahteva za vstop v kraljestvo. Kraljestvo je samo prispodoba za naš odnos z Bogom. Bog začne, a odnosa ne more biti, dokler se ne odzovemo. S človeškimi besedami: Če nikoli ne sprejmemo in kultiviramo prijateljstva, če si nikoli ne vzememo časa, da bi poglobili vzorce intimnosti, ki ljubezen delajo resnično, ali sploh lahko menimo, da smo sposobni biti prijatelji? Ali se ljudje poročijo, če se ne poznajo med seboj? Zakaj vstopiti na praznovanje, če smo nepripravljeni, da bi bili deležni skrivnosti ljubezni, ki jo praznujemo? Evharistija, ki jo praznujemo, je naše skupno praznovanje z Bogom in drugega z drugim. Ko pridemo, da bi prejeli Kristusovo telo in kri, je vera poročno oblačilo, ki ga moramo obleči, da bi lahko vstopili v to skrivnost.

Vir: <http://celebrationpublications.org/>

prevod: Bogdan Rus OFM